

Міністерство освіти і науки України
Національний аерокосмічний університет ім. М. Є. Жуковського
«Харківський авіаційний інститут»

Кафедра права (№ 702)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Керівник проєктної групи/
Голова НМК

 Голубов А. Є.
(підпис) (ініціали та прізвище)

«31» серпня 2020 р.

**РОБОЧА ПРОГРАМА ОБОВ'ЯЗКОВОЇ
НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ**

ТЕОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА

(назва навчальної дисципліни)

Галузь знань: 08 Право
(шифр і найменування галузі знань)

Спеціальність: 081 Право
(код і найменування спеціальності)

Освітня програма: Право
(найменування освітньої програми)

Форма навчання: денна

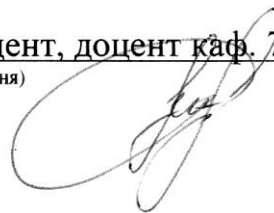
Рівень вищої освіти: перший (бакалаврський)

Харків 2020 рік

Робоча програма ТЕОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА
(назва дисципліни)
 для студентів за спеціальністю 081 Право
 освітньою програмою Право

«_31_» _серпня_ 2020 р., 23 с.

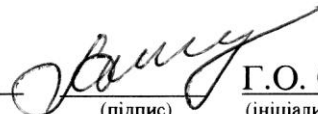
Розробник: Філіпенко Н. Є. канд. юрид. наук, доцент, доцент каф. 702.
(прізвище та ініціали, посада, науковий ступінь і вчене звання)

(підпис)

Робочу програму розглянуто на засіданні кафедри права
(назва кафедри)

Протокол № 1 від «31» серпня 2020 р.

Завідувач кафедри д-р юр. наук, проф. Г.О. Спіцина
(науковий ступінь і вчене звання) (підпис) (ініціали та прізвище)

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показника	Галузь знань, спеціальність, освітня програма, рівень вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни (денна форма навчання)
Кількість кредитів – 5	Галузь знань 08 Право (шифр і найменування) Спеціальність 081 Право (код і найменування) Освітня програма Право (найменування) Рівень вищої освіти: перший (бакалаврський)	Обов’язкова дисципліна
Кількість модулів – 1		Навчальний рік
Кількість змістовних модулів – 1		2021
Індивідуальне завдання _____ (назва)		Семестр
Загальна кількість годин – 56/150		2-й семестр
		Лекції*
		24 години
Кількість тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – <i>години</i> самостійної роботи студента – 2 <i>годин</i>		Практичні, семінарські*
		32 години
		Лабораторні*
		_____ годин
		Самостійна робота
		94 годин
		Вид контролю
		модульний контроль, іспит

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної роботи становить: 56/ 150

* Аудиторне навантаження може бути зменшене або збільшене на одну годину залежно від розкладу занять.

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Курс призначено для слухачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти (денна форма навчання). Дана навчальна дисципліна є теоретичною та практичною основою сукупності знань та вмінь, що формують профіль фахівця в галузі «Право». Дисципліна є фундаментальною, базовою наукою в системі юридичних наук, яка формує загально-правовий світогляд майбутніх юристів. Теорія держави і права досліджує основні властивості держави та права як складних соціальних явищ, процеси їх виникнення, становлення та перспективи розвитку, розробляє методологію їх наукового осмислення, формує державну і правову картину світу. Змістом теорії держави та права є теоретичні юридичні наукові знання щодо базових характеристик різних держав та правових систем, методів їх пізнання у вигляді різноманітних теорій, понять та інших теоретичних конструкцій, які стають теоретичною та методологічною основою для дослідження державних і правових явищ іншими юридичними науками.

Курс передбачає проведення очних лекцій, практик, семінарів-консультацій з тематики курсу за участю викладача і самостійну роботу студентів з постійним консультуванням, методичної та організаційної підтримки в дистанційному режимі. В курсі передбачена робота в форумах, участь в дистанційних семінарах, виконання практичних завдань, практикумів, контрольних завдань, написання есе та складання дайджестів, проведення комп'ютерного тестування. Вивчення курсу супроводжується розробкою викладачами тестів з навчальної дисципліни. Після закінчення навчання тести використовується викладачем для навчання та контролю навчальної діяльності студентів.

Мета курсу формування уміння з виважених, наукових позицій давати належну оцінку складним явищам та процесам державно-правової дійсності, розкривати їх сутність, розуміти їх соціальне призначення, місце і роль у політичній та правовій системах суспільства, плідно сприяти розв'язанню різноманітних проблем державного і правового будівництва, формування у студентів професійної правової культури, орієнтованої на загальнолюдські ідеали і цінності; розвитку правового мислення; формування юриста з освітньо-кваліфікаційним рівнем бакалавр, вироблення у нього почуття інноваційного характеру, високих навичок професійної діяльності та набуття вмінь, необхідних для застосування спеціалізованих заходів у подальшій практичній діяльності.

Основними завданнями вивчення дисципліни є:

- забезпечити знання найбільш загальних, основоположних закономірностей державно-правового життя суспільства;
- сформулювати фундамент правової культури майбутніх фахівців, їх юридичного мислення, науковий юридичний світогляд, здатність ухвалювати юридично коректні рішення в професійній сфері;
- забезпечити ознайомлення з новітніми науковими та практичними досягненнями у сфері теорії держави і права;

- забезпечити знання найбільш загальних, основоположних закономірностей державно-правового життя суспільства;

- надати перші уявлення про основні державно-правові поняття та категорії, які необхідні для ефективного опанування галузевих та інших юридичних дисциплін тощо.

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студенти повинні досягти таких компетентностей:

Інтегральна компетентність. Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у галузі професійної правничої діяльності або у процесі навчання, що передбачає застосування правових доктрин, принципів і правових інститутів і характеризується комплексністю та невизначеністю умов.

Загальні компетентності (ЗК).

- ЗК1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
- ЗК2. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
- ЗК3. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.
- ЗК7. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
- ЗК9. Здатність працювати в команді.
- ЗК10. Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів).
- ЗК11. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності спеціальності (СК).

- СК1. Здатність застосовувати знання з основ теорії та філософії права, знання і розуміння структури правничої професії та її ролі у суспільстві.
- СК2. Знання і розуміння ретроспективи формування правових та державних інститутів.
- СК3. Повага до честі і гідності людини як найвищої соціальної цінності, розуміння їх правової природи.
- СК4. Знання і розуміння міжнародних стандартів прав людини, положень Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод, а також практики Європейського суду з прав людини.
- СК 7. Здатність застосовувати знання завдань, принципів і доктрин національного права, а також змісту правових інститутів, щонайменше з таких галузей права як: конституційне право, адміністративне право і адміністративне процесуальне право, цивільне і цивільне процесуальне право, кримінальне і кримінальне процесуальне право.
- СК 8. Знання і розуміння особливостей реалізації та застосування норм матеріального і процесуального права.
- СК 11. Здатність визначати належні та прийнятні для юридичного аналізу факти.
- СК 12. Здатність аналізувати правові проблеми, формувати та

обґрунтовувати правові позиції.

– СК 13. Здатність до критичного та системного аналізу правових явищ і застосування набутих знань у професійній діяльності.

– СК 14. Здатність до консультування з правових питань, зокрема, можливих способів захисту прав та інтересів клієнтів, відповідно до вимог професійної етики, належного дотримання норм щодо нерозголошення персональних даних та конфіденційної інформації.

– СК 16. Здатність до логічного, критичного і системного аналізу документів, розуміння їх правового характеру і значення.

Програмні результати навчання:

– ПРН 1. Визначати переконливість аргументів у процесі оцінки заздалегідь невідомих умов та обставин.

– ПРН 2. Здійснювати аналіз суспільних процесів у контексті аналізованої проблеми і демонструвати власне бачення шляхів її розв'язання.

– ПРН 3. Проводити збір і інтегрований аналіз матеріалів з різних джерел.

– ПРН 4. Формулювати власні обґрунтовані судження на основі аналізу відомої проблеми.

– ПРН 5. Давати короткий висновок щодо окремих фактичних обставин (даних) з достатньою обґрунтованістю.

– ПРН 6. Оцінювати недоліки і переваги аргументів, аналізуючи відому проблему.

– ПРН 7. Складати та узгоджувати план власного дослідження і самостійно збирати матеріали за визначеними джерелами.

– ПРН 8. Використовувати різноманітні інформаційні джерела для повного та всебічного встановлення певних обставин.

– ПРН 9. Самостійно визначати ті обставини, у з'ясуванні яких потрібна допомога, і діяти відповідно до отриманих рекомендацій.

– ПРН 10. Вільно спілкуватися державною та іноземною мовами як усно, так і письмово, правильно вживаючи правничу термінологію.

– ПРН 11. Володіти базовими навичками риторики.

– ПРН 12. Доносити до респондента матеріал з певної проблематики доступно і зрозуміло.

– ПРН 13. Пояснювати характер певних подій та процесів з розумінням професійного та суспільного контексту.

– ПРН 17. Працювати в групі, формуючи власний внесок у виконання завдань групи.

– ПРН 18. Виявляти знання і розуміння основних сучасних правових доктрин, цінностей та принципів функціонування національної правової системи.

– ПРН 19. Демонструвати необхідні знання та розуміння сутності та змісту основних правових інститутів і норм фундаментальних галузей права.

– ПРН 20. Пояснювати природу та зміст основних правових явищ і процесів.

– ПРН 21. Застосовувати набуті знання у різних правових ситуаціях, виокремлювати юридично значущі факти і формувати обґрунтовані правові висновки.

– ПРН 22. Готувати проекти необхідних актів застосування права відповідно до правового висновку зробленого у різних правових ситуаціях.

– ПРН 23. Надавати консультації щодо можливих способів захисту прав та інтересів клієнтів у різних правових ситуаціях.

Міждисциплінарні зв'язки: Дисципліна «Теорія держави і права» інтегрована до блоку споріднених наук та пов'язана з положеннями багатьох юридичних та неюридичних дисциплін: кримінального права, міжнародного права, кримінально-процесуального права, адміністративного права, криміналістики, соціології, захист інформації в інформаційних системах та інших.

Базові знання, отримані при вивченні дисципліни «Теорія держави і права» стане підґрунтям для застосування отриманих знань при вивченні споріднених правничих дисциплін.

3. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин				
	Денна форма				
	Усього	у тому числі			
		Лек.	Пр.	Лаб.	С.р.
1	2	3	4	5	6
Модуль 1. ПОНЯТТЯ, ПОХОДЖЕННЯ ТА СУТНІСТЬ ПРАВА					
Змістовий модуль 1					
Тема 1. Поняття, сутність і зміст об'єктивного права.	16	2	2	-	12
Тема 2. Система права та система законодавства.	18	4	4	-	10
Тема 3. Правотворчість та форми (джерела) права.	16	2	4	-	10
Тема 4. Реалізація норм права.	18	4	4	-	10
Тема 5. Правові відносини.	18	4	4	-	10
Тема 6. Правова поведінка.	16	2	4	-	10
Тема 7. Юридична відповідальність.	16	2	4	-	10
Тема 8. Правове регулювання та його механізм.	14	2	2	-	10
Тема 9. Правова система. Основні правові системи сучасності.	16	2	2	-	12
Модульний контроль	2	-	2	-	-
Разом за змістовним модулем 1	150	24	32	-	94
Усього годин	150	24	32	-	94

4. Програма навчальної дисципліни

Модуль 1. ПОНЯТТЯ, ПОХОДЖЕННЯ ТА СУТНІСТЬ ДЕРЖАВИ Змістовий модуль 1

Тема 1. Поняття, сутність і зміст об'єктивного права.

Сучасні підходи до розуміння права. Доктринальні дефініції поняття «праворозуміння». Ознаки праворозуміння. Праворозуміння як науково-теоретична конструкція (абстрактна модель) та її елементи. Функції праворозуміння. Тип праворозуміння. Поняття, сутність і принципи об'єктивного права. Природу позитивного (юридичного, спеціально-соціального), так і природного (загальносоціального) права. Об'єктивне право. Суб'єктивне право. Ознаки права. Цінність права. Принципи права. Функції та структура об'єктивного права. Ознаки функцій права. Структура права. Елементи структури права.

Тема 2. Система права та система законодавства.

Норма права: поняття, структура та види. Ознаки норм права. Співвідношення норми права з нормами моралі, корпоративними, релігійними, політичними нормами. Критерії класифікації та види норм права. Структура норми права: гіпотеза, диспозиція, санкція. Класифікація гіпотез, диспозицій, санкцій: критерії та види. Спеціалізовані норми права: природа та особливості. Способи (прийоми) викладення елементів норм права в приписах статей нормативно-правових актів. Співвідношення норми права і припису статті нормативно-правового акта.

Поняття та елементи системи права. Ознаки системи права. Структура системи права. Галузь права. Ознаки галузі права. Класифікація галузей права. Інститут права. Види інститутів права.

Система законодавства та її співвідношення із системою права. Ознаки системи законодавства. Структура системи законодавства.

Систематизація законодавства. Кодифікація. Консолідація.

Тема 3. Правотворчість та форми (джерела) права.

Правотворчість: суб'єкти, види та стадії. Ознаки правотворчості. Принципи правотворчості. Класифікація правотворчості.

Поняття та основні види форм (джерел) права. Нормативно-правовий акт. Правовий звичай. Судовий чи адміністративний прецедент. Нормативний договір. Релігійні тексти. Правова доктрина.

Нормативно-правовий акт: поняття, ознаки та види. Основні ознаки нормативно-правового акта. Види нормативно-правових актів. Класифікація законів. Конституція України. Закони та підзаконні нормативно-правові акти.

Дія нормативно-правових актів у просторі, часі та за колом осіб.

Тема 4. Реалізація норм права.

Поняття та форми реалізації норм права. Ознаки реалізації норм права. Форми реалізації норм права.

Застосування норм права: поняття, стадії, вимоги. Ознаки застосування норм права. Форми застосування норм права. Стадії застосування норм права. Вимоги до застосування норм права.

Правозастосовні акти: поняття, ознаки, види. Вимоги до оформлення письмового правозастосовного акта.

Тлумачення норм права: поняття, види, способи. Офіційне тлумачення норм права. Нормативне тлумачення норм права. Казуальне тлумачення норм права. Неофіційне тлумачення норм права. Компетентне тлумачення норм права. Буденне тлумачення норм права. Буквальне тлумачення норм права. Обмежувальне тлумачення норм права. Розширювальне тлумачення норм права. Граматичний спосіб тлумачення норм права. Історичний спосіб тлумачення норм права.

Тема 5. Правові відносини.

Поняття, ознаки та види правовідносин. Передумови виникнення, зміни і припинення правовідносин. Загальні (матеріальні) передумови виникнення, зміни і припинення правовідносин. Спеціальні (юридичні) передумови виникнення правовідносин.

Структура правовідносин. Суб'єкти правовідносин. Об'єкти правовідносин. Зміст правовідносин. Юридичні факти. Правосуб'єктність. Правоздатність. Дієздатність. Деліктоздатність. Правовий статус. Юридичні факти: поняття та класифікація. Функції юридичних фактів. Критерії класифікації юридичних фактів. Правові аксіоми.

Тема 6. Правова поведінка.

Поняття, ознаки та види правової поведінки. Класифікація правової поведінки. Поняття, ознаки та види правомірної поведінки. Правомірна поведінка працівників поліції. Поняття та види правопорушень. Юридичний склад правопорушення. Об'єктивно протиправне діяння. Ознаки злочинності. Класифікація злочинності.

Тема 7. Юридична відповідальність.

Поняття, ознаки та види юридичної відповідальності. соціальна відповідальність. Конституційно-правова відповідальність. Кримінально-правова відповідальність. Адміністративно-правова відповідальність. Цивільно-правова відповідальність. Дисциплінарна відповідальність. Міжнародно-правова відповідальність.

Принципи та функції юридичної відповідальності. Підстави юридичної відповідальності.

Тема 8. Правове регулювання та його механізм.

Правове регулювання: поняття, способи, методи, типи, предмет. Методи правового регулювання. Типи правового регулювання. Стадії правового регулювання.

Поняття механізму правового регулювання. Види і характеристика елементів механізму правового регулювання. Акти безпосередньої реалізації прав і обов'язків.

Законність: поняття, ознаки, принципи та система гарантій.

Поняття правопорядку, його ознаки, зміст, структура, функції та принципи.

Тема 9. Правова система. Основні правові системи сучасності.

Правова система: поняття, структура, функції. Основні ознаки правової системи.

Романо-германська (континентальна) правова сім'я.

Англо-американська правова сім'я (сім'я загального права).

Мусульманське (ісламське) право.

Традиційно-звичаєва правова сім'я.

5. Теми семінарських занять

№ п/п	Назва теми	Кількість годин
1.	Поняття, сутність і зміст об'єктивного права.	2
2.	Система права та система законодавства.	4
3.	Правотворчість та форми (джерела) права.	4
4.	Реалізація норм права.	4
5.	Правові відносини.	4
6.	Правова поведінка.	4
7.	Юридична відповідальність.	4
8.	Правове регулювання та його механізм.	2
9.	Правова система. Основні правові системи сучасності.	2
	Разом	30

Загальні методичні рекомендації по підготовці до семінарських занять з дисципліни «Теорія держави і права»

Приступаючи до вивчення передбачених навчальною програмою тем, студент повинен усвідомити, що теорія держави і права є основною, базовою юридичною наукою та учбовою дисципліною, опанування якої стане запорукою успішного навчання у вищому юридичному закладі освіти. Теоретичні узагальнення та висновки, які розробила ця наука, використовуються практично всіма галузевими та спеціальними юридичними науками, у всіх галузях вітчизняного та зарубіжного законодавства, в багатьох законодавчих та інших нормативних актах, включаючи Конституцію України.

Побудова в Україні суверенної і незалежної, демократичної, соціальної, правової держави, яка існує на основі запровадження принципу верховенства права, зумовлює необхідність усвідомлення і чіткого розуміння студентами – майбутніми працівниками органів державної влади та органів місцевого самоврядування, судових та правоохоронних органів сутності та ознак цієї держави, яка найвищою соціальною цінністю визнає людину, її життя і здоров'я, честь і гідність, безпеку і недоторканість, а гарантії прав і свобод людини визначають зміст і спрямованість її діяльності. Необхідність глибокого засвоєння тем цієї дисципліни важлива й з огляду на те, що певні її

положення мають прикладне, практичне значення, а тому безпосередньо застосовуються в діяльності державних, насамперед судових органів.

До розгляду на семінарських заняттях запропоновані найважливіші теми, опанування яких дасть студентам цілісне уявлення про державу і право, їх інститути, гарантуватиме придбання навичок, необхідних для успішного засвоєння юридичних знань. При підготовці до семінарських занять необхідно використовувати рекомендовану викладачами навчальну літературу.

Студенти повинні враховувати, що знання, які становлять предмет теорії держави і права, вдосконалюються в процесі державотворення останніх років, а тому можуть бути не висвітленими навіть в новітніх підручниках і навчальних посібниках. Отже, слід обов'язково користуватися конспектом лекцій, які викладач проводить з урахуванням наукових розробок провідних вчених-юристів стосовно розвитку науки теорії держави і права, постановки і вирішення нових теоретико-правових проблем.

Не зважаючи на те, що вказана навчальна дисципліна є суто теоретичною, це не означає, що виключається використання при підготовці до занять норм Конституції та чинного законодавства України. Навпаки, загальновідомо, що теорія держави і права сформувалася не сама по собі, до виникнення галузевих юридичних наук, а завдяки практиці реалізації норм окремих галузей права і на основі досягнень інших юридичних наук. А тому необхідно при висвітленні окремих питань тем використовувати рекомендовані нормативні джерела. Глибоке ж знання положень Конституції України буде запорукою не тільки належного засвоєння навчального матеріалу, а й гарантією позитивної атестації студента за підсумками навчальних занять і успішної практичної роботи по запровадженню у життя її норм.

Контроль рівня знань, отриманих студентом, здійснюватиметься шляхом оцінювання відповідей студента на семінарських заняттях, проміжного (після розгляду певного блоку взаємопов'язаних між собою тем - модулів) та підсумкового тестування.

Викладачем заохочуватиметься написання студентами рефератів за темою кожного з занять, зміст яких доповідатиметься та обговорюватиметься і оцінюватиметься на заняттях.

Кожен з викладачів цієї дисципліни, згідно з розкладом, затвердженим кафедрою, надає додаткові консультації та проводить індивідуальну роботу зі студентами для надання їм допомоги у засвоєнні тем курсу, для роз'яснення складних теоретико-правових питань та положень чинного законодавства, які використовує наука теорії держави і права.

6. Теми лабораторно-практичних занять – не передбачено

7. Завдання для самостійної роботи

№ п/п	Назва теми	Кількість годин
1	Поняття, сутність і зміст об'єктивного права.	12

2	Система права та система законодавства.	10
3	Правотворчість та форми (джерела) права.	10
4	Реалізація норм права.	10
5	Правові відносини.	10
6	Правова поведінка.	10
7	Юридична відповідальність.	10
8	Правове регулювання та його механізм.	10
9	Правова система. Основні правові системи сучасності.	12
	Разом	94

8. Методи навчання

Проведення аудиторних лекцій, практичних занять, семінарів-консультацій з тематики курсу за участю викладача і самостійну роботу студентів з постійним консультуванням, методичної та організаційної підтримки в дистанційному режимі. В курсі передбачена робота в форумах, участь в дистанційних семінарах, виконання практичних завдань, практикумів, контрольних завдань, написання есе та складання дайджестів, проведення комп'ютерного тестування..

9. Методи контролю

Під час вивчення дисципліни застосовується поточний, модульний та підсумковий контроль.

Поточний контроль проводиться для оцінювання рівня навчальних досягнень під час семінарських, практичних занять та якості виконання індивідуальної і самостійної роботи та передбачає перевірку рівня засвоєння знань, умінь і навичок студентом з кожного окремого модуля навчальної дисципліни.

Поточний контроль – проведення семінарських занять, відпрацювання академічних заборгованостей.

Поточний контроль під час проведення семінарських занять передбачає перевірку рівня засвоєння знань, умінь і навичок студентом з кожного окремого навчального (змістового) модуля навчальної дисципліни та їх корекцію. Прозорість оцінювання рівня знань студентів забезпечується чіткими критеріями.

Модульний контроль – визначає якість виконаної студентом навчальної роботи з певного навчального (змістового) модуля та оцінюється за сукупними підсумками поточної успішності, включаючи виконану індивідуальну, самостійну та модульну контрольну роботу.

Підсумковий контроль – виставляється як сума балів з усіх модулів навчальної дисципліни та обраховується, як правило, як середнє арифметичне складових модулів.

По закінченню вивчення навчальної дисципліни студент складає семестровий залік (І семестр) та семестровий екзамен (ІІ семестр).

10. Критерії оцінювання та розподіл балів,

які отримують студенти

Досягненню ними належного рівня **компетентності**, який за підсумками навчання визначається за такими критеріями:

Відмінний рівень компетентності (90-100): студент має системні знання, глибоко і повно засвоїв увесь навчальний матеріал, в якому легко орієнтується, володіє категоріально-понятійним апаратом, вміє пов'язувати теорію з практикою, вирішувати практичні завдання, висловлювати і обґрунтовувати свої судження. Може навести особливості інтерпретації правових явищ в різних теоріях, загальне та відмінне в різних позиціях вчених, як в національному так і міжнародному та європейському праві (в межах часу, предмету, простору). Здатен обґрунтувати перспективи розвитку правових явищ в Україні. Відповідь надається на основі знань державних програм, концепцій, проектів нормативно-правових актів, а також наукових джерел.

Добрий рівень компетентності (75-89): студент має ґрунтовні знання навчального матеріалу, але під час відповіді допускає незначні помилки. Володіє категоріально-понятійним апаратом та здатен використовувати знання для вирішення практичних завдань. Може охарактеризувати склад (зміст) явища (або внутрішню побудову явища) та його елементів. Може обґрунтувати призначення явища, яке конкретизується у його функціях (напрямах впливу на інші явища). Може навести подібність та відмінність з іншими спорідненими та протилежними явищами. Відповідь надається за декількома джерелами навчальної літератури, з посиланням на нормативно-правові акти та наведенням прикладів. При відтворенні знань застосовує продуктивний тип мислення.

Достатній рівень компетентності (60-74): студент має базові знання з навчальної дисципліни. Формулює юридичні поняття, класифікаційні критерії, але допускає інтерпретаційні помилки. Може виокремити ознаки явища та їх охарактеризувати (рис, властивості, аспекти). Відповідь надається за одним джерелом навчальної літератури. При відтворенні знань застосовує репродуктивний тип мислення, відсутнє системне викладення навчального матеріалу. Не вміє доказово обґрунтовувати свої судження, допускає неточності при використанні знань для вирішення практичних завдань.

Недостатній рівень компетентності (0-59): студент має фрагментарні знання, що базуються на попередньому досвіді, але не здатен формулювати визначення понять, класифікаційні критерії та тлумачити їхній зміст, не може використовувати знання при вирішенні практичних завдань.

Розподіл балів, які отримують студенти (кількісні критерії оцінювання)

Складові навчальної роботи	Бали за одне заняття (завдання)	Кількість занять (завдань)	Сумарна кількість балів
Модуль 1			

Змістовний модуль 1			
Робота на лекції	0...0,5	10	0...5
Робота на практичних заняттях	0...2	7	0...14
Модульний контроль	6...10	1	6...10
Модуль 2			
Змістовний модуль 2			
Робота на лекції	0... 0,5	10	0...5
Робота на практичних заняттях	0...2	7	0...14
Модульний контроль	6...10	1	6...10
Модуль 3			
Змістовний модуль 3			
Робота на лекції	0... 1	3	0...3
Робота на практичних заняттях	0...4	2	0...8
Модульний контроль	6...10	1	6...10
Виконання РК	10...18	1	10...21
Усього за семестр			0...100

Відповідно до п. 3.2. Положення про рейтингове оцінювання досягнень студентів у Національному аерокосмічному університеті ім. М.Є. Жуковського «Харківський авіаційний інститут» студенту можуть призначатися бали за інші активності, пов'язані з навчальною дисципліною, які нараховуються та можуть бути враховані у загальній оцінці за семестр. Бали зокрема можуть призначатися за такі активності, пов'язані з навчальною дисципліною, як:

- участь у науковому комунікативному заході (конференції, семінарі, круглому столі тощо) із написанням тез наукової доповіді за предметом навчальної дисципліни (20 балів);
- участь у другому турі Всеукраїнської олімпіади відповідного напрямку (20 балів);
- участь (прослуховування) не менше у 5 вебінарах, пов'язаних з навчальною дисципліною (3-15 балів);
- участь у тренінгу, пов'язаному з навчальною дисципліною (15 балів);
- проходження он-лайн курсу, пов'язаного з навчальною дисципліною (20 балів);
- участь та отримання рейтингового місця у тематично пов'язаному із предметом навчальної дисципліни студентському конкурсі (30 балів);
- розробка та створення дидактичного матеріалу за тематикою предмету навчальної дисципліни (15 балів) (підтвердження - дидактичний матеріал);
- проведення правоосвітнього заходу із учнями шкіл та інших навчальних закладів за тематикою навчальної дисципліни (20 балів);
- написання реферату (5 балів);

- участь у не менше 3 заходах, що проводяться студентськими професійними об'єднаннями за спеціальністю (5-15 балів);
- інші активності, пов'язані з навчальною дисципліною, за попереднім погодженням із науково-педагогічним працівником, який викладає навчальну дисципліну.

Шкала оцінювання: бальна і традиційна

Сума балів	Оцінка за традиційною шкалою	
	Іспит, диференційований залік	Залік
90 – 100	Відмінно	Зараховано
75 – 89	Добре	
60 – 74	Задовільно	
0 – 59	Незадовільно	Не зараховано

11. Засоби діагностики результатів навчання

Засобами оцінювання та методами демонстрування студентами результатів вивчення дисципліни «Теорія держави і права» є:

- усний виступ;
- виконання письмового завдання;
- тестування;
- есе, дайджест;
- реферат;
- складання словника основних термінів, що визначені програмою курсу;
- ведення опорного конспекту лекцій;
- письмова самостійна робота;
- інші види навчально-наукової роботи (участь у гуртках, наукових конференціях тощо);
- підсумкова модульна робота;
- комплексна контрольна робота;
- залік;
- екзамен.

12. Дотримання вимог академічної доброчесності студентами під час вивчення навчальної дисципліни

Під час вивчення навчальної дисципліни студенти мають дотримуватися загальноприйнятих морально-етичних норм і правил поведінки, вимог академічної доброчесності, передбачених «Положенням про академічну доброчесність Національного аерокосмічного університету ім. М. Є. Жуковського «Харківський авіаційний інститут» (<https://khai.edu/assets/files/polozhennya/polozhennya-pro-akademichnu-dobrochesnist.pdf>).

Очікується, що роботи студентів будуть їх оригінальними дослідженнями чи міркуваннями. Відсутність посилань на використані джерела, фабрикування джерел, списування, втручання в роботу інших

студентів становлять, але не обмежують, приклади можливої академічної недоброочесності. Виявлення ознак академічної недоброочесності в письмовій роботі студента є підставою для її незарахування викладачем, незалежно від масштабів плагіату чи обману.

13. Методичне забезпечення

1. Опорний конспект лекцій;
2. Навчально-методичний забезпечення дисципліни (НМКД);
3. Матеріали для самостійної роботи студентів;
4. Інтернет-сторінки міжнародних та регіональних органів.

14. Рекомендована література

Законодавство

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. ВВР. 1996. № 30. Ст. 141.
2. Про міжнародні договори України. Закон України від 29.06.2004 р. 1906– IV // ВВР. 2004. N 50. ст.540.
3. Про інформацію. Закон України № 2658-XII від 02.10.92. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#Text>.
4. Статут Організації Об'єднаних Націй від 26 червня 1945 р.
5. Статут Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури (ЮНЕСКО) від 16.11.1945 р.

Базова

1. Актуальні проблеми держави і права : зб. наук. пр. Вип. 85 / редкол.: Г. І. Чанишева (голов. ред.) та ін. Одеса : Гельветика, 2020. 280 с.
2. Актуальні проблеми держави і права : зб. наук. пр. Вип. 84 / редкол.: Г. І. Чанишева (голов. ред.) та ін. Одеса : Гельветика, 2019. 72 с.
3. Велика українська юридична енциклопедія : у 20 т. X. : Право, 2016. Т. 3 : Загальна теорія права / редкол.: О. В. Петришин (голова) та ін.; Нац. акад. прав. наук України ; Ін-т держави і права імені В. М. Корецького НАН України ; Нац. юрид. ун-т імені Ярослава Мудрого. 2017. 952 с
4. Загальна теорія держави і права : підручник : рекомендовано МОН України / за ред. М.В. Цвіка, О.В. Петришина. X. : Право, 2010 . 584с.
5. Законодавство: проблеми ефективності / В. Б. Авер'янов, В. П. Денисов, В. Ф. Сіренко та ін. К., 1995.
6. Кравчук К.В. Проблеми теорії права та держави: Навч. пос. К.: Професіонал, 2004. 400с.
7. Кравчук М. В. Теорія держави і права (опорні конспекти): навч. посібник / М.В. Кравчук. 3-тє вид., переробл. і доповн. Тернопіль : Терно-граф, 2013. 608 с.
8. Кравчук М.В. Проблеми теорії держави і права (опорні конспекти): Навчальний посібник .-2-ге вид., змін. й доп. К.: Професіонал, 2004. 400 с.
9. Крестовська Н. М. Теорія держави і права : навч. посібник : рекомендовано МОН України : елементарний курс / Н. М Крестовська, Л. Г. Матвєєва ; НУ "ОЮА", рец. М. А. Дамірлі. 3-тє вид. X. : Одісей, 2012 . 432с.
10. Кросс Р. Прецедент в английском праве. М., 1985.
11. Машков А. Проблеми теорії держави і права. Основи: Курс лекцій. К.: К.І.С., 2008. 470 с.
12. Машков А. Проблеми теорії держави і права: співвідношення та межі. Київ: К.І.С., 2011 . 344 с.
13. Мороз О. О. Наукові засади законотворчого процесу в Україні // Правова держава. К., 1997.

14. Рудик П. А. Основи теорії держави : навч. посібник / П. А. Рудик . К. : Алерта, 2013 . 208 с.

15. Середа Г.П., Стеценко С.Г. Проблеми теорії держави і права: Навчальний посібник у визначеннях та схемах. К.: КНТ, 2009. 184 с.

16. Скакун О. Ф. Теорія права і держави : підручник : рекомендовано МОН України / О. Ф. Скакун ; Харків. нац. ун-т внутр. справ. 3-тє вид., доповн. і переробл. К. : Прав. єдність, 2012 . 524 с.

17. Скрипник В.О. Принципи правотворчості // Актуальні проблеми сучасної науки і правоохоронної діяльності. Х., 2007. Вип. 14. С. 16–17.

18. Тарасюк В. М. Юридична, законодавча та кодифікаційна техніка // Правова держава: Щорічник наук. пр. К., 1997.

19. Теорія держави і права: держ. іспит / Ю. М. Оборотов, Н. М. Крестовська, А. Ф. Крижанівський, А. Ф. Матвєєва ; НУ "ОЮА" . Х. : Одиссей, 2013 . 256 с.

20. Теорія держави і права: навч. посібник / С. К. Бостан, С. Д. Гусарєв, Н. М. Пархоменко та ін. К. : Академія, 2013 . 348 с.

21. Теорія держави та права: навч. посібник : рекомендовано МОН України / авт.-уклад.: О.В. Горун та ін. К. : КНТ, 2011. 216 с.

Допоміжна

1. Аврамова О., Жидкова О. Четверте покоління прав людини: постановка проблеми // Право України. 2010. №2. С.101 – 107.

2. Арабаджи Н. Б. Цілісність правового порядку як основа для його цінності // Часопис Київського університету права. – 2012. - №1. – С. 51-55.

3. Аракелян М. Нова парадигма правозахисної функції сучасної демократичної держави // Право України. 2012. №12. С. 252-258.

4. Арнаутова Л. П. Об'єкт та предмет теорії держави і права за О. В. Суріловим // Правове життя сучасної України : матер. Міжнар. наук. конф. проф.-викл. та аспірант. складу, присвяч. 15-річчю НУ "Одеська юридична академія" та 165-річчю Одес. школи права (Одеса, 20-21 квітня 2012 р.): Т. 1 . 2012 . С. 119-121.

5. Бабенко, К. Участь парламенту у формуванні уряду: проблеми і перспективи конституційної реформи в Україні // Юридична Україна : Щомісячний правовий часопис. 2012. № 1. С. 12-17.

6. Балаклицький А. І. Поняття та значення основних ознак держави на сучасному етапі розвитку суспільства: загальнотеоретична характеристика // Держава і право: Юридичні і політичні науки : зб. наук. праць. 2011. Вип. 53. С. 104-109.

7. Баластрик, Л. О. Механізм реалізації соціальних функцій держави: інституційний аспект // Фінанси України. 2013. № 5. С. 90-99.

8. Басова Ю. Ю. Дослідження змісту поняття "законність" в діяльності органів публічної адміністрації // Митна справа (Митний комплект) : Митні правила. 2012. № 5 (ч. 2, кн. 2). С. 170-175.

9. Бедрій, М. М. Звичаєве право як об'єкт історико-правових досліджень // Часопис Київського університету права. 2013. № 2. С. 30-33.

10. Берназюк Я. Особливості видання Президентом України актів, які не передбачені Конституцією України // Публічне право : Науково-практичний юридичний журнал. 2013. № 1. С. 38-44.

11. Бистрик, Г. Принципи організації і функціонування механізму держави: теоретико-правові аспекти // Юридична Україна : Щомісячний правовий часопис. 2013. № 11. С. 9-16.

12. Богінич О. Л. Співвідношення законів та підзаконних нормативних актів у процесі систематизації законодавства // Правова держава. К., 1997. Вип. 8.

13. Богушова І. В. Теоретико-правовий аналіз деяких підходів до типології держав // Часопис Київського університету права. 2012. №3. С. 29-31.

14. Бобровник С. В., Богінич О. Л. Систематизація законодавства України: Актуальні проблеми та перспективи розвитку. К., 1994.

15. Братасюк М. Г. Правова відповідальність в контексті основних типів праворозуміння // Часопис Київського університету права. 2013. - №1. С. 10-14.
16. Бутенко, В.О. Проблеми й основні напрямки розвитку правової експертизи нормативно-правових актів України // Проблеми законності: Акад. зб. наук. праць. 2010. Вип. 110. С. 220-226.
17. Васильєв, С. В. Кодифікація як основна форма систематизації джерел цивільного процесуального права України // Держава і право: Юридичні і політичні науки* : зб. наук. праць. 2013. Вип. 59. С. 244-250.
18. Волинець В. Охорона прав і свобод людини і громадянина як функція сучасної демократичної держави // Юридична Україна : Щомісячний правовий часопис. 2013. № 4. С. 9-15.
19. Волинець В. Правові аспекти реалізації оборонної функції сучасної держави // Юридична Україна : Щомісячний правовий часопис. 2013. № 5. С. 4-10.
20. Волинець, В. В. Функції держави і правове забезпечення її взаємодії з громадянським суспільством // Держава і право: Юридичні і політичні науки : зб. наук. праць. 2013. Вип. 59. С. 16-23.
21. Волощук, О. Т. Імпічмент як форма контролю за діяльністю вищою посадовою особи // Держава і право: Юридичні і політичні науки: зб. наук. праць. 2012. Вип. 55. С. 184-191.
22. Гарджиев Г. Офіційне тлумачення Конституції: поєднання онтологічного та епістеміологічного підходів // Філософія права і загальна теорія права. 2012. - №2. С. 14-38.
23. Геєць, В. М. Яке майбутнє у соціальної держави? // Економіка України : Політико-економічний журнал. 2013. № 7. С. 4-20.
24. Геня Б. Право і мораль в системі соціонормативного регулювання // Публічне право : Науково-практичний юридичний журнал. 2013. № 2. С. 362-368.
25. Гетьман, А. П., Данильян О. Г. Демократична правосвідомість як мета правового виховання // Вісник Національного університету "Юридична академія України імені Ярослава Мудрого". Серія: Філософія, філософія права, політологія, соціологія : зб. наук. пр. Х. : Право, 2013. №1(15). С. 84-92.
26. Гетьман, Є.А. Юридична природа та сутність зводу законів // Проблеми законності: Акад. зб. наук. праць. 1976-. 2010. Вип. 110. 275 с. С. 3-9.
27. Голікова К. О. Дисципліна та законність у державному управлінні: поняття та способи їх забезпечення // Часопис Київського університету права. 2013. № 2. С. 110-113.
28. Головка С. Г., Бондаренко Д. Ю. Генеза прав і свобод людини як складових сучасної правової системи // Юридичний вісник. 2013. №3(28). С. 22-26.
29. Голубовський, В.Є. Правомірна поведінка: теоретико-методологічний аспект дослідження // Часопис Київського університету права. 2012. № 1. С. 68-72.
30. Гончаров, В. В. Динамічне тлумачення юридичних норм : монографія; НДІ держ. будівництва та місцевого самоврядування. Львів : СПОЛОМ, 2013. 252 с.
31. Гордєєв В. Критерії класифікації юридичних фактів // Право України. 2012. №4. С. 396-403.
32. Гордимов А. В. Сучасний розвиток доктринальних джерел права в контексті захисту прав людини // Часопис Київського університету права. 2013. № 1. С. 40-44.
33. Гришук, В. К. Філософсько-правове розуміння відповідальності людини : монографія. 2-ге вид., переробл. і доповн. Хмельницький : Хмельниц. ун-т управління та права, 2013. 768 с.
34. Губань, Р. Питання адміністративно-територіального устрою України в рішення Конституційного Суду України та судів загальної юрисдикції // Вісник Конституційного Суду України. 2013. № 4. С. 80-90.
35. Гураленко Н. Основні концептуальні підходи до розуміння категорії «джерело права» // Юридична Україна. 2007. №6. С. 13-18.

36. Дениляк, О. Порівняльний аналіз механізмів стримувань і противаг між Президентом України, парламентом та Урядом України у владних моделях 1996 та 2004 років // Вісник Національної академії державного управління при Президентові України: Наук. журнал. 2011. № 2. 299 с. С. 174-181.
37. Джегава-Третьякова, С.Ю. Визначення та форми державного режиму // Правове життя сучасної України : матер. Міжнар. наук. конф. проф.-викл. та аспірант. складу (Одеса, 20-21 травня 2011 р.) . 2011 : Т. 1 . 2011 . С. 236-237.
38. Дми́риев Ю. А., Миронов В. О. Признаки государства: понимание и интерпретации // Государство и право. 2010. №10. С. 5-16.
39. Євхутич, І. М. Стимулюючий вплив права та моралі на суспільний розвиток // Митна справа (Митний комплект) : Митні правила. 2012. № 1 (ч. 2, кн. 1). С. 54-59.
40. Житарев, Є. В. Перспективи використання модельних нормативних актів у правовій сфері України // Адвокат : Загальнодерж. період. вид. 2013. № 4. С. 37-41.
41. Журба, Я. М. Взаємообумовленість форми правління держави та способу формування і відповідальності уряду // Держава і право: Юридичні і політичні науки: зб. наук. праць. 2011. Вип. 53. 704 с. С. 196-202.
42. Завальнюк, В. Антропологічні аспекти правозначущої поведінки // Юридичний вісник : щоквартальний журнал. 2013. № 1. С. 11-17.
43. Загуменна Ю. О. Законність у правоохоронній діяльності органів внутрішніх справ України: зміст, проблеми визначення, концепції // Право і безпека. 2010. - № 4. С. 51-55.
44. Заєць А. Концепції правової держави і верховенства права в українській правовій й доктрині // Право України. 2013. №9. С. 243-269.
45. Захаркевич, Т.С. Формування правової поведінки в контексті побудови в Україні правової держави // Часопис Київського університету права. 2012. № 3. С. 41-44.
46. Зверев, Є. О. Міжнародний договір як джерело національного права // Наукові записки Національного університету "Києво-Могилянська академія". Сер. "Юридичні науки: зб. наук. ст. 2010. Т. 103. С. 41-44.
47. Зінченко О. В. Функції юридичних конструкцій: теоретико-правовий аналіз // Часопис Київського університету права. 2012. - №2. С.58-62.
48. Зубко, Г. Маргінальна поведінка як різновид правомірної поведінки особи // Підприємництво, господарство і право. - 2010. - № 12. С. 132-134.
49. Кабанець О. Є. Демократія як державний режим: теоретико-правовий аналіз // Часопис Київського університету права. 2012. - №4. С. 60-64.
50. Кадук, Т. Д. Проблеми реалізації парламентського контролю за діяльністю виконавчої влади в Україні // Держава і право: Юридичні і політичні науки: зб. наук. праць. – 2013. – Вип. 59. 600 с. С. 128-135.
51. Карманюк О. П. Реалізація юридичних обов'язків та їх вплив на правовий порядок // Часопис Київського університету права. 2012. №2. С. 62-65.
52. Карманюк О. П. Суб'єктивні права і юридичні обов'язки в контексті утвердження законності в українському суспільстві // Часопис Київського університету права. 2012. №3. С.48-52.
53. Кельман М. С. Питання методу і методологічного підходу у межах теорії права // Проблеми теорії та історії держави і права: збірник статей / за ред.. Ю. С. Шемшученка, О. К. Маріна, І. С. Гриценка; упор. О. В. Кресін, І. М. Ситар. К.; Львів: ЛьвДУВС, 2011. С. 3-7.
54. Ключковський, Ю. Суверенітет: держави чи народу? // Публічне право. 2013. № 3. С. 14-22.
55. Коваленко, В. В. Гарантії прав і свобод людини і громадянина України та шляхи їх удосконалення в контексті модернізації Конституції України // Бюлетень Міністерства юстиції України. 2013. № 7. С. 57-65.

56. Козюба М. Співвідношення філософії права і загальної теорії права: історія і сучасність // Філософія права і загальна теорія права. 2012. №1. С. 107-115.
57. Колодій А. Громадянське суспільство: доктрина та вітчизняна практика // Право України. 2013. №9. С. 270-288.
58. Комар, М. С. Соціальна держава як передумова забезпечення гідного рівня життя людини // Митна справа (Митний комплект) : Митні правила. 2013. № 2 (ч. 2, кн. 2). С. 52-57.
59. Косович В. До визначення поняття «нормативно-правовий акт»: практична необхідність і теоретична можливість уточнення // Право України. 2012. №9. С. 274-280.
60. Коструба, А. Норми права і правоприпиняючі юридичні факти в механізмі правового регулювання // Право України. 2011. № 3. С. 202-211.
61. Котенко М. В. Системний спосіб тлумачення правових норм: поняття, ознаки та місце в системі правоінтерпретаційної діяльності // Часопис Київського університету права. 2013. - № 2. С. 66-69.
62. Красовська В. Ефективність дії правових стимулів та обмежень у механізмі правового регулювання // Право України. 2010. № 6. С. 182-189.
63. Красюк, І. Роль науково-практичного коментаря в забезпеченні верховенства закону // Юридичний вісник : щоквартальний журнал. 2013. № 2. С. 10-14.
64. Кривицький Ю. В. Історичний спосіб тлумачення норм права: загальнотеоретичний аспект // Часопис Київського університету права. 2012. №1. С. 32-37.
65. Кривицький Ю. В. Механізм правового регулювання в сучасній теорії права // Часопис Київського університету права. 2009. - №4. С. 74-79.
66. Кривицький, Ю.В. Спеціалізовані норми права: поняття та структура // Наше право. 2010. № 2, ч. 1. С. 9-14.
67. Крижановський А. Доктрина правового порядку в Україні: генезис, сучасний стан і перспективи // Право України. 2013. №9. С. 229-242.
68. Крупчан, О. Д. Політичні діячі та державні службовці: підстави розмежування та їх вплив на компетенцію центральних органів виконавчої влади // Бюлетень Міністерства юстиції України. 2013. № 8. С. 85-91.
69. Куян І. Я. До питання про родові і видові поняття суверенітету // Право України. 2013. №10. С. 185-193.
70. Лафітський, В. Правова держава і фактори її розвитку в порівняльно-правовому вимірі // Право України : Юрид. журн. 2013. № 3-4. С. 169-182.
71. Лепіш Н. Структура актів тлумачення норм права // Публічне право : Науково-практичний юридичний журнал. - 2013. - № 2. С. 307-313.
72. Лисюк, І. І. Призначення та роль соціальних норм у регулюванні суспільних відносин // Держава і право: Юридичні і політичні науки* : зб. наук. праць. 2011. Вип. 51. 768 с. С. 95-100.
73. Лисюк, І. І. Соціальні норми у державно організованому суспільстві // Держава і право: Юридичні і політичні науки* : зб. наук. праць. 2011. Вип. 53. 704 с. С. 77-84.
74. Литвин В.М. Методологічні аспекти історичного пізнання в дослідженні української держави і права періоду незалежності // Держава і право суверенної України: проблеми теорії і практики. 2011. 336 с. С. 10-21.
75. Луцький Р. П. Ієрархічність правових джерел (нормативних актів) як відображення буття позитивного права // Часопис Київського університету права. 2012. №2. С. 18-21.
76. Мазан Л. М. Поняття "дія нормативно-правових актів у часі" в контексті сучасного праворозуміння // Держава і право: Юридичні і політичні науки: зб. наук. праць. 2011. Вип. 53. С. 65-71.
77. Майданик Р. Право України: дуалізм і система // Приватне право. 2013. - №2. С. 26-41.

78. Майданик Р. Судовий прецедент в країнах континентального права // Юридична Україна : Щомісячний правовий часопис. 2013. № 2. С. 44-49.
79. Максимов С. Універсальність прав людини // Філософія права і загальна теорія права. 2013. №1. С. 110-117.
80. Маніліч, О. В. Співвідношення права та релігії як специфічних чинників соціально-нормативного регулювання суспільних відносин // Право і суспільство. 2012. № 6. С. 20-26.
81. Манько Д. Г. Особливості методології юридичної техніки й технології // Розвиток методології сучасної юриспруденції : матер. 3-ї Міжнар. наук. конф. (Одеса, 12 квітня 2013 р.) . 2013 . 220 с. С. 124-127.
82. Мельник А. Доповнюючі джерела українського права // Юридична Україна : Щомісячний правовий часопис. 2013. № 11. С. 30-36.
83. Михайлова Д. С. Проблеми обмеження цивільної дієздатності фізичної особи в Україні / Д. С. Михайлова // Держава і право: Юридичні і політичні науки : зб. наук. праць. - 2013. Вип.59. С. 314-317.
84. Міхальов, В. О., Олькіна О. В. Міжнародно- правові стандарти і права людини в Україні : навч.-метод. посібни; НУ "ОЮА" . Одеса : Фенікс, 2013 . 68 с.
85. Міхно О. Публічні та приватні правовідносини: сутність і критерії їх розмежування / Ольга Міхно // Підприємництво, господарство і право. 2013. № 9. С. 12-15.
86. Молибога М. П. Тлумачення норм права: сутнісні характеристики // Часопис Київського університету права. - 2010. - № 2. С. 42-46.
87. Ніжиборська, Л. А. Особливості взаємодії правових і моральних норм // Митна справа (Митний комплект) : Митні правила. 2012. № 5 (ч. 2, кн. 2). С. 22-28.
88. Новітнє вчення про тлумачення правових актів : навч. посібник / В. Г. Ротань, І. Л. Самсін, А. Г. Ярема та ін. Х. : Право, 2013 . 752 с.
89. Оборотов Ю. Загальнотеоретична юриспруденція як сучасна теорія держави і права // Право України. 2013. №9. С. 103-116.
90. Овчаренко, В. Актуальні питання вдосконалення діяльності Конституційного Суду України щодо забезпечення та захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина // Вісник Конституційного Суду України. 2013. № 4. С. 63-71.
91. Оніщенко Н. До питання про розвиток доктрини прав людини (роки незалежності) // Право України. 2013. №9. С. 176-193.
92. Пайда, Ю. Релігійні норми в системі нормативного регулювання суспільних відносин // Юридичний вісник : щоквартальний журнал. – 2012. – №2. С. 127-132.
93. Паращевіна О.А. Категорія "суб'єкт права" у сучасній юриспруденції // Питання удосконалення методології сучасної юриспруденції : тези 2-ої Міжнар. наук. конф., присвяч. пам'яті проф. О. В. Сурілова (Одеса, 30-31 березня 2012 р.) . 2012 . 276 с. С. 211-214.
94. Петришин О. Демократичні засади правової соціальної держави // Право України. 2013. - №8. С. 63-71.
95. Петришина М. Акти органів і посадових осіб органів місцевого самоврядування: сутність та особливості // Вісник Академії правових наук України : зб. наук. праць . 2012. № 1(68) . С. 66-76.
96. Пікуля, Т.О. Механізм держави: ретроспективний огляд та сучасні наукові тенденції визначення // Право і суспільство. 2010. № 2. С. 9-15.
97. Полонка, І. Норма права як основа його нормативності // Підприємництво, господарство і право. 2012. № 8. С. 128-131.
98. Павлич С.В. До визначення поняття правотворчості // Часопис Київського університету права. 2007. № 1. С. 45–51.
99. Правова система України : історія, стан та перспективи. В 5 т./ За ред.. М. В. Цвіка, О. В. Петрішина. Х. : Право, 2008. Т. 1. Метрологічні та історичні проблеми формування та розвитку правової системи України. 728с.

100. Прокопенко О.С. Правотворення, правотворчість і законотворчість: проблеми співвідношення // Держава і право. 2007. - № 1. С. 88–94.
101. Проценко І. Адміністративні покарання як засіб забезпечення законності і правопорядку // Вісник прокуратури: Загальнодерж. фахове юрид. вид. 2013. № 6. С. 8-11.
102. Пундор, Ю. О. Про визначення змісту категорії "правосуб'єктність" у теорії права та галузевих теоріях цивільного і господарського права (порівняльний аспект) // Часопис Київського університету права. 2013. № 1. С. 60-63.
103. Рабінович П. Загальна теорія права і держави: стан, тенденції // Право України. 2012. №4. С. 364 – 374.
104. Рабінович П. Конституційні гарантії прав людини і громадянина: можливості модернізації в Україні // Право України. 2012. №8. С. 50-59.
105. Рабінович П. Проблема формування універсальної теорії права як спільної концептуальної основи теорії національного права і міжнародного права // Право України. 2013. - №5. С. 240-244.
106. Рабінович П. Сучасна вітчизняна теорія права і держави (Спроба загальної характеристики) // Юридичний вісник України: Загальнонац. правова газ. 2012. 21-28 січня (№ 3). С. 12.
107. Рабінович, П., Особа В. Загальна декларація прав людини: хто був її першим проектантом? // Юридичний вісник України : Загальнонац. правова газ. 2013. 7-13 груд. (№ 49). С. 6-7.
108. Сенчук С. С. Соціальна природа правового порядку: теоретико-правовий вимір // Митна справа (Митний комплект) : Митні правила. 2013. - № 2 (ч. 2, кн. 2). С. 3-9.
109. Скрипнюк, О. Державний суверенітет: генеза доктрини та визначення поняття (частина перша) // Публічне право. 2013. № 2. С. 6-12.
110. Солдатенко О. Право і державна влада: проблема легітимності // Філософія права і загальна теорія права. 2012. №1. С. 167-176.
111. Соляр С. П. Громадянське суспільство: загальнотеоретичні підходи до визначення // Вісник Академії правових наук України : зб. наук. пр. / Нац. акад. прав. наук України. Х. : Право, 2013. - 2013 р. №1(72). С. 271-279.
112. Сухонос В. Статус глави держави в умовах демократичного режиму // Право України. 2013. №8. С. 106-113.
113. Теплюк М. Деякі питання методології визначення поняття введення закону в дію // Віче : Теорет. і громадсько-політ. Журнал. 2012. № 7. С.10-13.
114. Тичкова О. Локальні корпоративні норми: сутність та спірні підходи до розуміння // Юридична Україна : Щомісячний правовий часопис. 2008. № 7. С. 68-73.
115. Хоменко, О. В. Виконавча влада за умов президентської республіки // Право і суспільство. 2013. № 5. С. 29-39.
116. Чиркин В. Формаційно-цивілізаційний підхід до класифікації правових систем і сімей // Порівняльне правознавство. 2012. №4. С. 63-83.
117. Шатіло В. Органи виконавчої влади у структурі конституційного механізму державної влади // Право України. 2012. №8. С. 341-347.
118. Шилінгов В. С. Поділ права на приватне та публічне як фундаментальна засада правової системи демократичного суспільства // Часопис Київського університету права. 2012. - №1. С.48-51.
119. Шило С. М. Законність у діяльності публічної адміністрації: термінологічний апарат дослідження // Митна справа (Митний комплект) : Митні правила. - 2013. - № 2 (ч. 2, кн. 1). С. 184-189.
120. Шуліма А. О. "Чинність" та "дія" закону: розмежування понять // Держава і право. Юрид. і політ. науки: зб. наук. пр. – 2011. – Вип. 51. – С. 60-71.
121. Щербанюк О. Проблема реалізація народного суверенітету в умовах конституційної модернізації // Право України. 2012. № 9. С. 291-301.

15. Інформаційні ресурси

1. Офіційний портал Верховної Ради України. URL: <http://rada.gov.ua/>
2. Урядовий портал органів виконавчої влади України. URL: <http://www.kmu.gov.ua/>
3. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: reyestr.court.gov.ua/
4. Інформаційна правова система ЛІГА:ЗАКОН. URL: <http://lz.ligazakon.ua/ua/>
5. Юридична бібліотека Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського. URL: http://irbis-nbuv.gov.ua/info_law.html.